

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9. 'Οδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.

Ἡ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐ-
 ρεῖς εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου,
 τραπεζοματῶν, χρυσοῦ κ. τ. λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γεωργίου 'Ορέ: ΠΕΤΡΑ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ, ἡθικώτατον μυθιστόρημα μετὰ
 εἰκόνων, μετάφρασις Π. Φέριμπου, (συνέχεια.) — *Fortuné du Boisgobey*:
 ΤΟ ΓΗΡΑΣ ΤΟΥ Κου ΛΕΚΟΚ, μετάφρασις Χαρ. Καλαϊτσάκη, (συνέχ.)
 — *Emma Ferruggia*: Η ΚΑΒΟΤΑ ΤΟΥ ΧΑΝΤΕΛ, διήγημα.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
προληρωτίς

'Εν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
 ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῷ 15.
 'Εν Ρωσίᾳ ρούβλια 6.

Λήξαντος τὴν 31^{ην} Ὀκτωβρίου τοῦ
 'Ετους τῶν «Εκλεκτῶν Μυθιστο-
 ρημάτων», ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομη-
 τῶν μας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθῇ-
 οῦσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ κατὰ τὸ Ε' Ἔ-
 ρος, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσι
 τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγκαίρως, ἵνα μὴ
 ἀκοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐ-
 παρχίαις ἀνανεοῦντας ἡ νωστὶ ἐγ-
 ραφομένους συνδρομητὰς ἡμῶν

Δωροῦμεν :

Τὸν ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ Σ' τοῦ συνεργάτου ἡμῶν
 ἱστορικοῦ, κομψότατον τομίδιον, ἐπὶ ἀρίστου χαρτοῦ
 καὶ ὀραίου χρωματιστοῦ ἐξωφύλλου τοῦ κ. Θέμου
 Γεωργίου.

Εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲ

Τὸν ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ Σ' καὶ τὸν
 ἈΝΘΡΩΠΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, τὴν ἐκ 400
 ἰδίων Ἀθηναϊκῆν μυθιστορίαν τοῦ συνεργάτου ἡ-
 μῶν κ. Γρ. Δ. Ξενοπούλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

ΠΕΤΡΑ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ

(Συνέχεια.)

Β'

Ο ΛΑΘΡΟΦΘΑΣ

Ὁ Γεώργιος ἐξήγαγε τὸ ὥρολόγιόν του
 καὶ εἶδεν ὅτι μόλις ἦτο ἑνδεκάτη. Βαδί-
 ζων δὲ βήματι βραδεῖ ἵνα καταβῇ εἰς τὴν
 πόλιν, ἔλαβε μικρὸν ὕψωμα γῆς, φραττό-
 μενον ἐκατέρωθεν ὑπὸ διπλῆς σειρᾶς σπάρ-
 των.

Τὸ μέρος τοῦτο ἦτο ἐκτεθειμένον εἰς
 τὰς καυστικὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου.

Καύσων σφοδρός, ἀπορροφώμενος ὑπὸ
 τῶν συνεστραμμένων καὶ ἀπεξηραμένων
 σχοίνων, ἐβόμβει ὡς τὸ στόμα καιομένης
 καμίνου.

Ὁ Γεώργιος ἀνεξήτησε διὰ τοῦ βλέμ-
 ματος σκέπην τινὰ ἵνα καταφύγῃ. Κατὰ
 τὸ ἄκρον ἀραιὰς συστάδας δένδρων, ἀνε-
 κάλυψε στέγην ἐρυθράν, καὶ ὑπεράνω τῆς
 θύρας εἶδε κλάδον πρίνου, τὸ σύμβολον
 τῶν ἀγροτικῶν καπηλείων.

Κατηθύνθη λοιπὸν πρὸς τὸ μέρος ἐ-
 κείνῳ καὶ κατῴρθωσε μετὰ πολλῆς δυσ-
 χερείας νὰ φθάσῃ εἰς δύσβατόν τινα ὁδόν,
 ἔνθα ἦτο ὠκοδομημένη οἰκία, τῆς ὁποίας
 τὸ πρόσωπον ἦτο ἀρτίως κεκονιαμένον,
 καὶ τὰ παράθυρα νωστὶ βεβαμμένα πρά-
 σινα. Τὸ ἐξέχον μέρος τῆς στέγης ἐκο-
 σμεῖτο διὰ τριῶν σφαιρῶν πυραμοειδῶς
 τεταγμένων καὶ δύο ράβδων τοῦ σφαι-
 ριστηρίου χιαστί. Πέριξ δὲ μεγάλοις
 γράμμασιν ἦτο γεγραμμένον :

Οἶνοι, καφέις, ποτά, γεύματα.

'Επὶ δὲ τῆς ἐπιγραφῆς ἦσαν ἐξωγρα-
 φημένοι δύο ἄνδρες καθήμενοι πρὸ τρα-
 πέζης καὶ συγκρούοντες τὰ ποτήριά των,
 ἔν τινος δὲ βαυκαλίδος ἀνέβρουεν ὀρμητι-
 κῶς ποτὸν ἀφρώδες, ὑπ' αὐτὴν δὲ κιτρί-
 νοις γράμμασιν ἦτο γεγραμμένον :

'Εντετυκτήριο τῶν φιλησύχων.
Πουρτοῦς κάπηλος.

Ὁπισθεν τοῦ καπηλείου ἐξετείνετο κη-
 πάριον διηρημένον εἰς μικρὰς σκιαδὰς.

Ἡ ἐν τῷ μέσῳ δένδρστοιχία ἐχρησί-
 μευεν εἰς τοὺς παίζοντας πατταλίνδα, τὰ
 κοινῶς λεγόμενα τσοῦντζα, καὶ εἰς τὸ ἄ-
 κρον τῆς δένδρστοιχίας ὑπῆρχεν αἰώρα,
 ἡ κοινῶς λεγομένη κούτζα.

'Ενταῦθα συνήρχετο τὸ θέρος κατὰ
 Κυριακὴν ὁ ἐργατικὸς πληθυσμὸς τῆς Νε-
 βίλλης.

Οἱ νέοι ἐχόρευον ὑπὸ τὸν ἦχον ἑνὸς τε-
 τραχόρδου καὶ ἑνὸς χαλκίνου ὀργάνου, καὶ
 ἐκ τῶν ἀνοικτῶν παραθύρων τοῦ δευτέρου
 πατώματος ἤκουετο ἡ βραγχὴ φωνῆ τοῦ
 ὀδηγοῦντος τὸν χορόν, ἀπαγγέλλοντος τὰ
 προστάγματα τῶν σχηματῶν τοῦ τετρα-
 χόρου.

Ὁ κρότος τῶν βαρέων ὑποδημάτων,
 τῶν κροτούντων συμφῶνως πρὸς τὸν χρό-
 νον τῆς μουσικῆς, ἐνέσκηπτεν ὡς βροντὴ
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ἐν τῷ ἱσογαίῳ κα-
 θημένων καταναλωτῶν.

'Εν διαστήματι ὀλίγων τινῶν ἐτῶν, ὁ
 Πουρτοῦς, προγαστῶρ ἀποπληκτικός, ἀ-
 ποκτηνωθείς ὑπὸ τοῦ ποτοῦ, ἀλλὰ χαλι-
 ναγωγούμενος ὑπὸ τῆς γυναικὸς του, με-
 λαγχροίνῃς καὶ ζωηρᾶς καὶ φιλοπόνου,

τοσοῦτον εἶχεν αὐξήσῃ τὴν πελατεῖαν
 τοῦ ἐξοχικοῦ καταστήματός του, ὥστε
 τὰ καφενεῖα τῆς πόλεως παρεπονούντο
 πικρῶς διὰ τὴν χαλάντραν τὴν ὁποίαν ἐ-
 καμνεν εἰς αὐτά. 'Επειδὴ ἦτο ἔξω τῆς ζώ-
 νης τῆς πόλεως δὲν ἐπλήρωνε δημοτικὸν
 φόρον καὶ τούτου ἕνεκα ἐπώλει τὰ φοβερά
 ποτά του εὐθηνότερα τῶν ἀντιπάλων του.

Πρὸς δὲ τούτοις καὶ ὁ κηπὸς του συν-
 ετέλει πολὺ εἰς τὸ νὰ προσελκύῃ καὶ νέ-
 ους ὑψηλῆς περιωπῆς.

'Εν τινι μεγάλῃ πλατείᾳ, παρὰ τὴν οἰ-
 κίαν του, ἱδρυνεν εὐρὺ σκηνώμα, δυνάμενον
 νὰ χωρῇ τριακοσίας περίπου ψυχὰς καὶ
 ὑπὸ τὸ σκηνώμα τοῦτο ἐγένετο χορός.

Ἡ εἰσοδος ἦτο μὲν ἐλευθέρα, ἀλλὰ αἱ
 τιμαὶ τῶν καταναλισκομένων ποτῶν καὶ
 λοιπῶν, ἦσαν ἀνώτεροι τῶν συνήθων.

Τοῦ κύρ Πουρτοῦ μόνη φιλοδοξία ἦτο
 ἡ πρόδοσις τοῦ καταστήματός του. Ἡ θέ-
 λησάν μάλιστα καὶ νὰ τὸν ἐκλέξωσθαι δη-
 μοτικὸν σύμβουλον, ἀλλ' ἠρνήθη.

'Εν τῇ περιστάσει ταύτῃ εἶπεν ἀξιο-
 μνημόνευτόν τινα ἀπόκρισιν, ἣν τῷ εἶχεν
 υποβάλλῃ ἡ γυνὴ του βεβαίως :

«Μὲ φθάνει ἐμένα νὰ καταγίνωμαι νὰ
 'ξοδεύω τὸ κρασί μου, δὲν ἔχω καιρὸν ἐγὼ
 νὰ 'ξοδεύω λόγια. 'Εγὼ δὲν θὰ ἐκτεθῶ,
 ἀλλὰ θὰ συντρέξω ὅμως τοὺς φίλους».

'Οπερ καὶ ἐγένετο.

'Ὡστε τὸ καπηλεῖόν του εἶχε κατα-
 τήσῃ τρόπον τινὰ πρακτορεῖον ψήφων, ὅ-
 που κατ' ἀνάγκην ἐφοῖτα ὁ λαός, οὐχὶ
 βεβαίως δωρεάν, καὶ ἐγένετο καταναλώ-
 σις καὶ λόγων κινδυνωδῶν καὶ ποτῶν
 δεδομένων.

Τὸ παιγνίδιον τοῦτο ὁ προγαστῶρ κά-
 πηλος εὗρισκε καταλληλότερον πρὸς κερ-
 δοσκοπίαν.

Ὁ Γεώργιος ἀπὸ τοῦ ὑψώματος δια-
 κρίνας τὸ καπηλεῖον, ἐπετάχυνε τὸ βῆμα
 ὡς ἵππος καλὸς ὁσφρανθεὶς τὸ διαυγὲς ὕ-
 δωρ καὶ τὴν τροφὴν τοῦ ἐγγὺς σταθμοῦ.

Μετ' ὀλίγην ὥραν ἦτο ἔξω τοῦ καπη-
 λείου, καὶ ὠθήσας τὴν ἀλσόφρακτον θύ-
 ραν εἰσῆλθεν εἰς αὐτό.

'Εν τῇ αἰθούσῃ τοῦ καπηλείου ἐπεκρά-
 τει σκιά δροσερά, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ
 νέου, συνειθισμένοι εἰς τὴν ζωηρὰν λάμ-